

[Mohr Dam.]

spørgsmål på bane, skønt jeg for postvæsenets vedkommende er gjort bekendt med, at indførelsen af særlige færøske frimærker er forbundet med visse vanskeligheder af international karakter — vanskeligheder, som man dog for Grønlands vedkommende på grund af de særlige omstændigheder, som dengang gjorde sig gældende, kunne overvinde. Jeg benægter ikke vanskelighederne, men de er til for at overvindes, og jeg tvivler ikke på, at den højtærede minister, der har med postvæsenet at gøre, også vil være i stand til at overvinde de vanskeligheder, som indførelsen af særlige færøske frimærker måtte møde.

Med passet er det lettere. Der ligger det vel i den høje regerings og det færøske hjemmestyres hånd at blive enige om en formulering af det færøske pas' tekst.

Til slut ønsker jeg at bemærke, at jeg, særlig under hensyn til forholdene ude i verden, er glad for, at det er forundt os færingar at stå i rigsfællesskab med en af de mest humane og mest demokratiske og frisindede nationer i verden.

Peter Jørgensen: Jeg skal ikke gøre ret mange bemærkninger, da ministrene jo har svaret på de fleste af de spørgsmål, der har været fremme. Der er dog et spørgsmål, som jeg gerne vil have draget ind i debatten, inden vi slutter den, og det er det spørgsmål, det ærede medlem hr. Skråppenborg-Nielsen rejste om statshospitalerne. Der har igennem den seneste tid både i presse og fjernsyn været fremsat kritik af det tempo, hvori udbygningen af vore statshospitaler fandt sted, og det er ligesom blevet antydnet, at der var noget i vejen med den behandling, patienterne fik på disse hospitaler. Jeg synes ikke, at dette skal have lov til at stå upåtalet over for offentligheden, og vil gerne i denne anledning sige, at der inden for statshospitalområdet har fundet så stærk en udvikling sted igennem de sidste år, at det simpelt hen ikke har været muligt at bruge de bevillinger, som er givet fra år til år. Man kan derfor ikke lade det indtryk stå tilbage i offentligheden, at det er de bevilgende myndigheder, der er årsag til, at der sker for lidt på disse områder.

Må jeg lige nævne, at man allerede i 1952 vedtog at placere et statshospital i Ålborg.

Spaden er vel lige stukket i jorden nu. Det er altså 13 år siden, og man kunne måske her rette bebrejdelser mod ministeriet og de bevilgende myndigheder. Det er dog ikke her, man skal skyde. Grunden er ganske simpelt, at man ikke på det lokale plan har kunnet få tingene i orden, ikke kunnet blive enig om placeringen. For Ålborgs vedkommende var der en årelang diskussion om, hvorvidt man skulle slå amts- og bysygehus sammen, og af den grund kunne man ikke komme i gang med statshospitalet. Det er vel også det, der gør sig gældende i Odense angående det spørgsmål, den højtærede minister svarede på i dag.

Jeg vil dog føje en ting til, nemlig spørgsmålet om at skaffe den nødvendige arbejdskraft. Jeg har indtryk af, at man ikke har alle de teknikere, der er brug for til at udarbejde alle de projekter, der er givet bevilling til. Her tror jeg nok man kan finde én af de væsentligste årsager til, at disse byggearbejder er blevet så stærkt forsinket, som tilfældet er, en foreteelse, som vel alle — også i denne sal — kan være med til at beklage.

Jeg har gerne villet nævne dette spørgsmål, for at der ikke ude i offentligheden skal danne sig et helt forkert indtryk af, hvad der foregår på disse statshospitaler. Det var måske muligt, at den højtærede indenrigsminister kunne uddybe dette spørgsmål nærmere.

Damsgaard: Jeg har først lyst til at komme med en lille kommentar til den højtærede kirkeministers udmærkede foredrag. Nu er kirkeministeren måske gået. Den højtærede kirkeminister udtalte sig beklagende over, at provsterne på grund af bestillingstillægget til 11. og 12. lønningsklasse intet økonomisk vederlag får for det ekstra arbejde, de har som provster.

Ja, det er jo rigtigt, og det er heller ikke rimeligt, men det er jo den højtærede kirke minister, man kan takke for det. Det var den højtærede kirkeminister, der med megen støtte fra præsteforeningen stillede det forslag i finansudvalget. Der blev det vedtaget og jeg forstår derfor ikke rigtigt, at kirke ministeren kommer her og beklager sig over det. At det skulle ændres, det er en anden sag, men det er da også kirkeministeren der skal sørge for at få det ændret.